

Kristusa; oj on je zdaj od mrtvih vstal, in bode tudi k nam gotovo veselo alelujo prinesel". Vsi trije so poklekili krog bele mize pred britko razpelo, in mati je molila, otroka pa za njo izrekala prelepe molitvice o Kristusovem ustajenju.

Še so molili, in bili čisto zatopljeni v pobožnost, ko se tiho odprejo vrata, in v hišo vstopijo dve ženi in dva moža, ne da bi njih bili oni kaj slišali. Vsakrteri je imel v roki jerbašček, kateri je bil poln belega kruha, mesa, klobas, jabelk in drugih dobrih reči. Bili so to dobri sosede in sosedje, kateri so videli poprej v cerkvi pobožno ubogo rodbino moliti, in so vedeli za njemo uboštvo, ter so prinesli daru obilo za velikonočne praznike. Tiho so stali pri vratih in poslušali glasno molitev, v katero je bleda mati vedno vpletala prošnje za ljubege ateja in vse druge ljudi, in otroka sta pobožno za njo besede izrekala. Solze so vsem igrale v očeh, ko vidijo toliko ubožnost, in slišijo tako gorečo molitev.

Nihče se še ni bil ganil, ko stopi zopet neki mož v hišo, prav tiho in previdno. Bil je zali mož v vojaški obleki, in na prsih svetil se mu je zlati križec. Nekoliko časa je tiho stal, a prsi so se mu močno dvigale, oči pa so zalile mu solze. Ni se mogel več zdržati in gledati teh angeljev v človeški podobi, ko je slišal moliti: "Da bi ljubi Jezus, kateri je danes od mrtvih vstal, in prinesel odrešenje in veselje vsem ljudem, tudi našega ljubege očeta skoraj pripeljal zdravega zopet domov".

"Jera, Jera! Moja ljuba otroka!" je zaklical, razprostrl je svoje roke in stopil naprej.

"Gašper, moj Gašper!" vsliknila je žena in skočila po konci.

"Atej, ljubi atej!" zaklicala sta otroka, in presrečni mož objel je srčno svojo ljubo ženo in svoja draga otroka, neizrečena sreča zavezala je vsem jezike, le svitle solze veselja takale so se oklenjeni srečni družini po licih.

"Zahvaljen bodi večni Bog; to je v resnici vesela aleluja!" rekel je eden sosedov, videč to veselo svidenje.

J. K. Savinjski.

Smešnica 16. "Sosed", vpraša kmet, ko gresta iz obč. seje, "sosed, ali veš za razloček med Bogom in našim županom?" "Ne", odvrne sosed. "No", poprime kmet, "pa je le razloček. Bog pač vé vse, naš župan pa še vé vse — bolje".

Razne stvari.

(Visoki gostje.) Včeraj, v sredo, bili so premil. knezonadškof iz Solnograda, dr. Jan. Haller in Nj. ekselencija dr. Janez Zwerger, knezoškof v Gradci, gosti našega mil. knezoškofa. Dopoldne so prevz. knezonadškof in

naš milostl. knezoškof obiskali zavode: kn. šk. bogoslovje in čč. šolskih sester, Graški knezoškof zavod čč. šolskih sester pri sv. Petru zunaj Maribora in vsi trije potem kn. šk. dijaško semenišče v Mariboru. S popoldanjim brzovlakom pa so se odpeljali na to najprej v Ljubljano in zatem na dalje k sv. Očetu v Rim.

(V Celji) pozdravili so našega prem. knezoškofa in njih prevzvišena spremljevalca na Rinskem popotovanji preč. gosp. opat Ogradi, veleč. o. gvardijan Gregorij, novi veleč. gosp. superijor Franc Javšovec, s še jednim č. misijonskim duhovnikom od sv. Jožeta, potem pa še par drugih čč. duhovnikov. Mil. knezonadškof spregovorili so par ljubeznjivih besed s sleharnim gospodom, katere so jim naš premil. knezoškof predstavili. Bog jim daj srečno se povrniti!

(Podružnica) sv. Cirila in Metoda za Slovenjigradec in okolico priredi v nedeljo, dne 26. aprila t. l. popoldne ob 4. uri glavno zborovanje pri gospodu Petriču v Staremtrgu in slov. rodoljube prav uljudno povablja, da bi se tega zborovanja udeležili, kakor tudi uplivati hoteli, da bi tudi drugi prišli in kot udi tej toliko koristni družbi pristopili. Odbor.

(Nadzorovanje.) Novi c. kr. dež. šolski nadzornik v Gradci, g. dr. Konrad Jarz si je prve dni tega tedna ogledal c. kr. učiteljišče in ljudske šole v Mariboru. G. nadzornik je jako vnet za šolsko napredovanje in ljubeznjiv nasproti gg. učiteljem.

(Železnica.) Južna železnica napravi med Ponikvo in Št. Jurijem novo postajo in to na prošnjo dotičnih občin ter bode tem tudi nekaj za njo priplačati.

(Okr. zastop.) Najvišje potrjenje je dobila izvolitev g. Fr. Lenček, veleposestnika na Blanci, za načelnika in g. V. Medica, zdravnik in župana v Sevnici, za namestnika v okr. zastopu Sevniskem.

(V Gornjem gradu) imeli so v onem tjednu obč. volitve in ne znamo, zakaj ali toliko je resnica, da jih je "D. W." vesela Ker pa v tem trgu ni nemškutarjev, zato se nam zdi čudno to njeno veselje.

("Narodne legende") za slov. mladino zbira g. Anton Kosi, učitelj v Središči ter je izdal sedaj jih že 3. zvezček; dobi se pa za ceno 16 kr. pri g. izdajatelji v Središči.

("Šmarnice") izdala je "kat. bukvarna" v Ljubljani. Sestavil jih je po Marijini visoki pesmi ali magnifikat č. g. Andrej Kalan, kaplan v Trnovem v Ljubljani. Cena jim je 1 fl. 25 kr. s pošto vred.

(Umrla) je dne 6. t. m. v Središči Mica Kočevar, soproga staroste narodnih Središčanov g. Ivana Kočevarja in svakinja pokojnega Štefana Kočevarja 75 let stara. Naj v miru počiva blaga žena!

(Promocija.) Včeraj dne 15. aprila je postal č. g. Alojzij Meško, profesor pravoslovja v Mariboru, na c. kr. vseučilišči v Gradci doktor bogoslovja.

(V Mozirji) je umrl trgovec gosp. Ivan Tribuč v 57. letu svoje dobe in g. Ivanka Lipold se je poročila z g. Em. pl. Verli, graščakom v Koprivnici.

(Drž. poslanec) za mesto Celje in tov. je dr. Foregger, ali doslej se še ni pridružil nobenemu klubu. „D. W.“ ga zato umiva, kakor misli, na lepó ter pravi, da hoče močje jediniti nemške liberalce in nacjonalce. Tako „D. W.“, ostali svet pa zna, da se brani njega vsaki klub, ker je bil doslej še vsacemu na škodo.

(Sodnijsko.) Pred porotno sodbo pride v Celji prihodnjo soboto g. Fr. Sorko, poprej c. kr. okr. sodnik v Slov. Bistrici. Naši bralci ga poznajo še sem iz dobe g. Heinricherja.

(Rop in umor.) Janez Schönwetter, ki je pri Šentilji v slov. gor. umoril živinskega kupca T. Barbariča, bil je včeraj pri porotni sodbi v Celji obsojen „na smrt z vrvjo“.

(Za dijaško kuhinjo v Mariboru) je daroval vč. g. Jožef Tombah, kn. šk. duh. svetovalec in dekan v Rogatci, 3 gold. Bog plati!

(Ljudsko štetje.) Kakor poroča „D. W.“, biva v Celji 4655 Nemcev in samo 1577 Slovencev. Da je spravila toliko (!) Slovencev vkupe, treba pa je bilo iti v kasarne, v bolnišnico in v — ječe. Ljubi Bog, sedaj pa bode še pač tebi verjeti, da je Celje iz gola nemško mesto! „D. W.“ pa mestni svet sta ti za to priča.

(Duhovniške spremembe.) Prestavljeni so čč. gg. kaplani: Jože Mlasko od sv. Jakoba v slov. gor. v Vuzenico, Fr. Murkovič iz Jarenine k sv. Martinu tik Slov. Gradca, Janez Vreže od Št. Martina v Jarenino, Peter Zadravec iz Vuzenice k sv. Jakobu v slov. gor. in Fr. Bratkovič, kaplan v Leskoveci, pride na enako mesto k sv. Lenartu v slov. gor.

Loterijne številke:

Gradec 11. aprila 1891	83, 22, 75, 79, 29
Dunaj „ „	90, 43, 76, 14, 30

Največji uspeh! Poskusite in sodite!

Vničavajoči

TORD-TRIPE

vkonča podgane, miši in krte, ne da bi bila nevarnost za domače živali.

Zavitek à 50 kr. in 1 gld.

A. Cousseau, Traverse Gazzino 5, Marseille.

V Mariboru: Glavna zaloga pri Edvardu Rauscher, droguistu. 6-13

Oznaniło.

Dne 1. julija 1891 začne se poletni poduk na deželni podkovalni šoli v Gradci in odda se pridnim in potrebnim kovačem 10 deželnih štipendij po 50 gold. s prostim stanovanjem, kolikor še bo prostora v zavodu; potem še od večih okrajnih zastopov in kmetijskih podružnic enako po 50 gld.

Pogoji so 18-letna starost, zdravje in krepka vzrast, domovinska pravica na Štajarskem, dobro dovršena ljudska šola in delovanje vsaj dveletno kot kovaški pomočnik.

Vrh tega se mora še vsak prosilec z reverzom zavezati, da bode poduk dovršivši podkovalno obrt najmanj 3 leta na Štajarskem, oziroma v tistem okraju, od katerega je štipendijo prejel, kot mojster ali pomočnik izvrševal.

Prošnje z reverzom, s krstnim in domovinskim listom, s spričevalom o zdravju in v šolskem poduku, z učilnim pismom, delavsko knjigo ter s spričevalom o premoženju in obnašanju, naj se vložijo pri deželnem odboru najdalje do 31. dne maja 1891.

Kovači, ki jim ni toliko za štipendijo, kolikor samo za poduk, pa se naj z dokazom 18 letne starosti, dobro dovršene ljudske šole in delalskega poleg učilnega lista, dveletnega delovanja v kovačiji, v prvih treh dneh podučevanja pri ravnatelju šole oglasijo.

V Gradcu, dne 4. aprila 1891.

Od štaj. dež. odbora.

Zahvala.

Za točno poravnanje svote za škodo po požaru povzročeno izrekam najtoplejšo zahvalo c. kr. privilegovani

avstrijski zavarovalnici

„Donau“ na Dunaji

in njenemu zastopniku gosp. Franc Prah pri sv. Duhu, okraja Konjiškega.

Velika Lepoglava, dne 31. marca 1891.

Jože Arbeiter, po dom. Zidarek.
Franc Detiček, Štefan Zajc,
priča. priča.

Pravnost podpisov potrjuje:

Občinski urad Sv. Duh v Ločah,
dne 2. aprila 1891.

(L. S.) Franc Kokol, obč. svetovalec.

Velika žganjarija R. Wieser-ja v Hočah (Kötsch)

prideluje in razpošilja najboljšo in najcenejšo žganico.